

Szanowni Państwo,
odpowiadając na liczne Państwa zapytania w sprawach szczegółowych, zamieszczam poniżej zestaw dokumentów, które mogą stanowić w pewnym sensie poradnik sposobu postępowania w sprawach indywidualnych odwołań dot. obniżenia świadczeń. Mam nadzieję, że okaże się przydatny.

Janusz Zemke,
10 stycznia 2011 r.

**JAK POWINNI ZACHOWAĆ SIĘ POSZKODOWANI
DOTKNIĘCI USTAWĄ ZMNIEJSZAJĄCĄ
ICH ŚWIADCZENIA
/ nowelizująca ustawa z 23.01.2009 r./**

Obecnie mamy kilka sytuacji naszych emerytów i rencistów związanych z odwołaniami:

1. Ci którzy otrzymali decyzję zmniejszającą z Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA i złożyli odwołania w określonym terminie /30 dni/ do Sądu Okręgowego Wydział Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie. Nie mają informacji co dalej w sprawie.
2. Ci którzy otrzymali z Sądu Okręgowego Wydział Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, „odpowiedź na odwołanie” z ZE-R i Sąd informuje o zarejestrowaniu sprawy i ewentualnie wyznacza termin rozprawy. Jednocześnie poucza o możliwości zajęcia stanowiska i odniesienia się do „odpowiedź na odwołanie” ZE-R w terminie 14 dni.
3. Ci którzy nie składali odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie, a po uprawomocnieniu się orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego /10 marca 2010 r./ mogą złożyć Skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.
4. Ci którzy mają wyznaczone terminy rozpraw w Sądzie Okręgowym dalej (SO), winni być obecni na rozprawie i po wyroku wystąpić z wnioskiem o jego pisemne uzasadnienie i niezwłocznie przesłać Skargę do Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Ad 1. Powinni wykorzystać czas na sprawdzenie, czy właściwie zostały wyliczone im lata służby w organach bezpieczeństwa państwa – o tym w dalszej części. Zwrócić się z wnioskiem do miejscowego IPN o wydanie potwierdzonych kopii naszej teczek - materiałów osobowych, co będzie pomocne w podważeniu i wskazaniu dowodu, że informacja - załącznik IPN mija się z prawdą a tym samym, źle zostały wyliczone nasze lata służby.

*Wzór – załącznik nr 14 do instrukcji postępowania z wnioskami kierowanymi do IPN [TUTAJ](#)

Ad 2. TK orzekł, że przedmiotowa ustawa jest konstytucyjna i w związku z tym na gruncie sądów krajowych możemy dochodzić praw związanych z wykonaniem, realizacją tej ustawy. Otrzymując z sądu stanowisko ZE-R na nasze odwołanie powinniśmy wnieść o:

a/ zmianę decyzji dyrektora ZE-R MSWiA poprzez ustalenie wysokości emerytury policyjnej z uwzględnieniem 40% podstawy wymiaru emerytury za pierwsze 15 lat służby,

b/ bezpodstawne zaliczenie do organach bezpieczeństwa państwa niektórych stanowisk, instytucji i formacji, na przykład:

- komendantów wojewódzkich i powiatowych MO,
- szefów wojewódzkich i powiatowych urzędów spraw wewnętrznych,
- Biura Ochrony Rządu,
- pionu łączności, kadr, szkolenia,
- pionu wychowawczo-polityczny, „W”,
- służbę/studia w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie.
- inne, które zostały zlikwidowane przed utworzeniem Urzędu Ochrony Państwa oraz te służby, które praktycznie realizowały zadania milicyjne,

c/ błędne wyliczenie okresu służby, zaliczając pracę w MO lub innych formacjach, jako służbę w organach bezpieczeństwa państwa.

Punkt 2 a – powinni w zasadzie podnosić wszyscy, o ile nie zostało im naliczone 40 % za pierwsze 15 lat służby, np. w MO;

Punkt 2 b, c – wnoszą te osoby, których sprawa dotyczy.

* Wzór pisma procesowego powoda – zał. nr 1.

Ad 3. Skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu składamy po wyczerpaniu drogi w sądach krajowych, czyli po ostatecznym prawomocnym wyroku w kraju. Przyjmując orzeczenie TK, iż ustawa jest konstytucyjna - ci co wcześniej nie składali odwołań do Sądu Okręgowego w Warszawie - mogą składać Skargę do ETPCz w Strasburgu. Również Ci, co teraz otrzymują decyzję zmniejszającą świadczenia, mogą bezpośrednio składać skargę do Strasburga. Należy pamiętać o zawitym terminie 6 miesięcy od otrzymania decyzji z ZE-R MSWiA.

* Wzór Skargi do ETPCz – Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów

Policyjnych: www.seirp.pl

** Informacje i materiały dot.: Rady Europy – www.coe.org.pl

Ad 4.

* Wzór wniosku do S.O. o pisemne uzasadnienie wyroku – zał. nr 2.

* Wzór Skargi do Sądu Apelacyjnego: www.serip.pl

Opracował: W. B.

Bydgoszcz; 12 listopada 2010 r.

- **ZAŁĄCZNIK NR 1 – wzór:**

Bydgoszcz, dnia, 2 listopada 2010 roku

Egz. nr ...

Sąd Okręgowy w Warszawie
XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

Aleja Solidarności 127
00-898 Warszawa

Powód: Wacław Wenecki zam. 85-432 Bydgoszcz ul. Kormoranów 10/3.

Adres do korespondencji: ul. Kwiatowa 4/2 85-333 Bydgoszcz.

Pozwany: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, ul. Pawlińskiego 17/21, 02-106 Warszawa.

Sygn. akt. XIII U 382/10 z dnia 12.10.2010

PISMO PROCESOWE POWODA

W odpowiedzi na przesłane przez Sekretariat XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, sygn. akt.: XIII U 382/10 z dnia 12.10.2010 r. otrzymane 14.10.2010 r. – stanowisko Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, znak: ZER-PR-1183/10/ 539-BK z dnia 3 lutego 2010 roku – **podtrzymuję swoje odwołanie** z dnia 13.12.2009 r. od decyzji Dyrektora ZE-R MSWiA w Warszawie z dnia 2.12.2009 r. nr. ewid.: KRM 456/2013 w części dotyczącej obniżenia mojej emerytury.

Ponadto wnoszę o:

1. Zmianę decyzji Dyrektora ZER MSWiA poprzez ustalenie wysokości emerytury policyjnej z uwzględnieniem 40% podstawy wymiaru emerytury za pierwsze 15 lat służby, zgodnie z art.15 ustawy „(...) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,(...) oraz ich rodzin”, [Dz.U. z 2004 r. nr 8, poz. 67 ze zm.];

2. Ponowne wyliczenie okresu służby w organach bezpieczeństwa państwa od 2.03.1980 r. do 1.12.1983 r. w pionie „W” /studia w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie/ i zaliczenie tego okresu służby po 2,6 %, a nie jak to jest w decyzji po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok;

3. Zaliczenie okresu 2.03.1978 – 15.10.1984 jako służby w Milicji Obywatelskiej, a nie jako służby w organach bezpieczeństwa państwa, co obniżyło moją emeryturę z 2,6 % na 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok.

Zaskarżonej decyzji zarzucam:

- Naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności, art. 15 i art. 15b ustawy „(...) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, (...) oraz ich rodzin”.
- Rozszerzającą interpretację przepisów określających jednostki Służby Bezpieczeństwa oraz bezpodstawne, błędne zaliczenie części okresu służby w Milicji Obywatelskiej jako pracy w organach bezpieczeństwa państwa.

UZASADNIENIE

1. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA – decyzją Nr ZER-PR -102045 z dnia 15.12.2009 r. – dokonał ponownego ustalenia wysokości mojej emerytury policyjnej, przeliczając 26 lat, 3 miesiące i 13 dni według mnożnika 0,7% podstawy wymiaru emerytury, a tym samym obniżył wysokość mojego świadczenia emerytalnego do 36,23 % podstawy jego wymiaru.

Zgodnie z art. 15 ustawy „(...)o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...)” każdemu funkcjonariuszowi, który pozostawał w służbie przed 2 stycznia 1999 roku przysługuje świadczenie emerytalne w wysokości 40% po odbyciu 15 lat służby. Za każdy kolejny rok pozostawania w służbie, funkcjonariuszowi przysługuje 2,6% podstawy wymiaru emerytury.

Przepis art. 15b ustawy „(...)o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...)” nakazuje ustalać świadczenia emerytalne z zastosowaniem mnożnika 0,7 % podstawy wymiaru emerytury.

Przy ponownym ustalaniu emerytury funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 roku „o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów” [Dz.U. z 2007r. nr.63, poz.425 z póź. zm.], przede wszystkim zastosowanie powinien mieć art. 15 ustawy „(...) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...)”, a dopiero w dalszej kolejności art.15 b tej ustawy. Wolą ustawodawcy przy wprowadzaniu zmiany do ustawy „o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, (...) oraz ich rodzin”, było pozostawienie zasady, zgodnie z którą po pierwszych 15 latach pracy każdemu funkcjonariuszowi przysługuje emerytura w wysokości 40% podstawy jej wymiaru. [Biuletyn nr 1655/VI Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych nr 90 z dnia 17.12.2008 r., druku 1353-A Sejmu RP VI Kadencji – 32 posiedzenie z dnia 16.12.2008r].

Nie ma wątpliwości, iż taka formuła stosowania przepisów ustawy jest słuszna, gdyż właśnie w taki sposób przepisy interpretowane są przez przedstawicieli Sejmu oraz sędziów Trybunału Konstytucyjnego [protokół z rozprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie K 6/09 z dnia 13.01.2010 r. s. 75, 77, 79, 174].

Przyjmując nawet, że przepisy dotyczące ustalania wysokości emerytur pozwalają na ich różną interpretację, należy stosować interpretację, która jest korzystna dla osoby ubezpieczonej [P.Winczorek Prawo Konstytucyjne Rzeczypospolitej Polskiej s. 88-89, Warszawa 2003; red. D.Górecki Polskie prawo konstytucyjne w zarysie, s. 78-86, Zakamycze 2006].

2. Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z 18 października 2006 roku „o ujawnieniu informacji o dokumentach (...)”, jednostkami Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu tej ustawy, są to jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami”.

Wyższa Szkoła Oficerska w Legionowie nie została zatem z mocy prawa rozwiązana z chwilą utworzenia UOP, albowiem została zniesiona 10 czerwca 1989 roku i to na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 roku o wyższym szkolnictwie wojskowym. Natomiast ustawą z 6 kwietnia 1990 r., UOP utworzony został 10 sierpnia 1990 r.

W sprawie tej Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie sygn. akt. XIII U 3506/09 z dnia 13 lipca 2010 r. (o wysokość emerytury policyjnej), w uzasadnieniu wyroku wskazał, że uczelnia ta powołana została rozporządzeniem Rady Ministrów 1 września 1972 roku, z którego nie wynika, że była to jednostka Służby Bezpieczeństwa, gdyż zgodnie z § 1 statutu, uczelnia ta była szkołą wyższą i stanowiła samodzielną jednostkę organizacyjną.

Również Sąd Apelacyjny w Gdańsku wydał wyrok z dnia 18 listopada 2009 roku, sygn. akt. IIAKa 322/09; POSAG 2010/1/198 563028, zgodnie z którym Wyższej Szkoły Oficerskiej w Legionowie nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art.2 ustawy z 18 października 2006 r. „o ujawnieniu informacji (...)”, bo choć mieści się w katalogu instytucji wymienionych w art. 2 ust.1 pkt. 5 ustawy lustracyjnej, nie odpowiada kryteriom art. 2 ust. 3 tej ustawy.

Analogiczna ocena prawna charakteru WSO w Legionowie zawarta jest w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny z 14 grudnia 2009 r., sygn. akt. XVIII K 258/09.

Uchwałę Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2000 r., sygn. akt. I KZP 15/00; OSNKW 2000/7-8/61 – w przywołanych wyżej orzeczeniach – uwzględniły Sady: Apelacyjny w Gdańsku oraz Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny.

Wyższa Szkoła Oficerska w Legionowie nie została zatem z mocy prawa rozwiązana z chwilą zorganizowania UOP, albowiem wcześniej została zniesiona.

Okresu studiów /służby/ w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie /vide odpis dyplomu, świadectwo służby/, nie można uznać jako okresu pracy w organach bezpieczeństwa państwa.

Uwzględniając przywołane przepisy oraz orzecznictwo sądowe i Uchwałę Sądu Najwyższego – uznać należy, że nie zachodzą przesłanki wymienione w art.15b ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r.

Uzasadnia to zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej studiów /służb/ w czasie: 2.03.1980 – 1.12.1983 i przyjęcie tego okresu po 2,6 % podstawy wymiaru emerytury.

Mając na uwadze powyższe uważam, że pismo procesowe jest zasadne.

/-/ W. W.

Wyk.: 3 egz.

egz. 1-2 Sąd Okręgowy w Warszawie,

egz. 3 powód.

Ta sama argumentacja dotyczy pionu „W”, który został zlikwidowany w czerwcu 1989 r. – podstawa prawna!

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z 18 października 2006 roku „o ujawnieniu informacji o dokumentach (...)”[Dz.U. z 2007r. nr 63, poz. 425 z póź. zm.] "jednostkami Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu tej ustawy, są jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami”.

Pion „W” nie został zatem z mocy prawa rozwiązany z chwilą utworzenia UOP, a w czerwcu 1989 roku. Natomiast ustawą z 6 kwietnia 1990 r. UOP utworzony został 10 sierpnia 1990 r.

W sprawie tej, choć dotyczyło to Wyższej Szkoły Oficerskiej w Legionowie wypowiadały się sądy. I tak:

- Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie sygn. akt. XIII U 3506/09 z dnia 13 lipca 2010 r. (o wysokość emerytury policyjnej) w uzasadnieniu wyroku wskazał, że uczelnia ta powołana została rozporządzeniem Rady Ministrów 1 września 1972 roku, z którego nie wynika, że była to jednostka Służby Bezpieczeństwa, gdyż zgodnie z § 1 statutu, uczelnia ta była szkołą wyższą i stanowiła samodzielną jednostkę organizacyjną.
- Również Sąd Apelacyjny w Gdańsku wydał wyrok z dnia 18 listopada 2009 roku, sygn. akt. IIAKa 322/09; POSAG 2010/1/198 563028, zgodnie z którym Wyższej Szkoły Oficerskiej w Legionowie nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z 18 października 2006 r.

„o ujawnieniu informacji (...)”, bo choć mieści się w katalogu instytucji wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy lustracyjnej, nie odpowiada kryteriom art. 2 ust. 3 tej ustawy.

- Analogiczna ocena prawna charakteru WSO w Legionowie zawarta jest w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny z 14 grudnia 2009 r., sygn. akt.XVIII K 258/09.
- Uchwałę Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2000 r., sygn. akt. I KZP 15/00; OSNKW 2000/7-8/61 – w przywołanych wyżej orzeczeniach – uwzględniły Sady: Apelacyjny w Gdańsku oraz Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny.

Ponadto, opierając się na Zarządzeniu nr.53 [Dz.Urz. MSW nr.2, poz.14, str. 23] Ministra Spraw Wewnętrznych z 2 lipca 1990 r. cytuję;

§ 1 – funkcjonariuszami Służby Bezpieczeństwa są osoby, które pełniły służbę na stanowiskach i w jednostkach wymienionych w Instrukcji Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z 25 czerwca 1990 r.

Ponieważ pion taki już nie istniał od czerwca 1989 r., także i w wyżej wymienionej Instrukcji nie wymieniono takich funkcjonariuszy.

Opierając się na orzeczeniu Sądu Okręgowego i Sądów Apelacyjnych, które uznały, że skoro jedne z elementów definicji – brak rozwiązania z mocy prawa w chwili zorganizowania UOP, bądź bycia poprzedniczką jednostki podlegającej takiej likwidacji – nie pozwala uznać pionu „W” za jednostkę Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu ustawy.

Biuro „W”, jak i Wydziały „W” Komend Wojewódzkich Milicji Obywatelskiej nie zostały zatem z mocy prawa rozwiązane z chwilą zorganizowania UOP, gdyż wcześniej, tj. w czerwcu 1989 roku nastąpiło ich rozwiązanie.

Uwzględniając przywołane przepisy oraz orzecznictwo Sądu i Uchwałę Sądu Najwyższego – uznać należy, że nie zachodzą przesłanki wymienione w art.15b ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r. Okres służby w Wydziale „W” Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Bydgoszczy /dokumenty o przebiegu służby/, nie można uznać jako okres pracy w organach bezpieczeństwa państwa.

Uzasadnia to zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej okresu 1.10.1978 r. – 1.08.1981r. – służbę w pionie „W” i wyliczenie tej służby po 2,6 %, a nie po 0,7 % podstawy jej wymiaru.

Mając na uwadze powyższe uważam, że pismo procesowe jest zasadne.

/-/ W.W.

Załączniki:

1. Zarządzenie Nr 53;
2. Zarządzenie Nr 51;
3. Instrukcja Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z 25 czerwca 1990 r.

Załącznik 1.

(Dz. Urz. MSW Nr 2, poz. 14, Str. 23):
ZARZĄDZENIE Nr 53 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 2 lipca 1990 r.

w sprawie określenia stanowisk zajmowanych przez funkcjonariuszy b. Służby Bezpieczeństwa oraz jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych, w których pełnili oni służbę.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 38 poz. 181; Nr 34 z 1989 r. poz.189 i Nr 35, poz. 192) w związku z art. 136 ust. 2 i 3 ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30 poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1.
Funkcjonariuszami byłej Służby Bezpieczeństwa są osoby, które pełniły służbę na stanowiskach i w jednostkach wymienionych w Instrukcji Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z 25 czerwca 1990 r.

§ 2.
W Zarządzeniu Nr 60/87 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1987 r. w sprawie przebiegu służby funkcjonariuszy SB i MO (Dz. Urz. MSW Nr 6, poz. 16 z późniejszymi zmianami) w § 28 ust 2 i numerację ust. 1 skreśla się.

§ 3.
Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
gen. broni Czesław KISZCZAK

Załącznik 2.

ZARZĄDZENIE Nr 51
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 25 czerwca 1990 roku
(Dz. Urz. MSW Nr 2, poz. 12, Str. 22)

w sprawie przeprowadzenia oceny byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa.

W związku z uchwałą Nr 69 Rady Ministrów z dnia 27 maja 1990 r. w sprawie trybu i warunków przyjmowania byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa do służby w Urzędzie Ochrony Państwa i innych jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz zatrudniania ich w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (MP Nr 20 z 1990 r. poz. 159) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zobowiązuje się Departament Kadr do dostarczenia wszystkim funkcjonariuszom wymienionym w Instrukcji Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 25 czerwca 1990 r., zwanym dalej "kandydatami", formularzy wniosków o przyjęcie do służby, stanowiących załącznik do Uchwały Nr 69 RM oraz poinformowania ich o treści niniejszego Zarządzenia.

§ 2.

Kandydaci zobowiązani są dostarczyć wypełnione formularze w nieprzekraczalnym terminie do dnia 4 lipca 1990 r. do Departamentu Kadr.

§ 3.

Wypełniony formularz wraz z teczką personalną kandydata Departament Kadr niezwłocznie przekaże Sekretarzowi Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Centralnych.

§ 4.

Zobowiązuje się Departament Kadr do przedłożenia Szefowi Urzędu Ochrony Państwa listy wszystkich funkcjonariuszy nie podlegających postępowaniu kwalifikacyjnemu z powodu przekroczenia 55 roku życia, w terminie 2 dni licząc od daty niniejszego Zarządzenia.

§ 5.

Biuro "C" zobowiązane jest udzielać Komisji wszelkich informacji niezbędnych do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

§ 6.

Komisja, po zakończeniu postępowania, niezwłocznie powiadamia kandydata o jego wyniku. Kandydat zobowiązany jest potwierdzić na piśmie, wraz z datą dzienną, zapoznanie się z decyzją Komisji.

§ 7.

Wojewódzkie Komisje Kwalifikacyjne we własnym zakresie ustalają miejsce i tryb składania wniosków.

§ 8.

W ciągu 7 dni od otrzymania decyzji kandydat może wnieść pisemne odwołanie do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej za pośrednictwem Komisji Kwalifikacyjnej, która wydała decyzję.

§ 9.

Odwołanie wraz z całą dokumentacją Sekretarz Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Centralnych lub Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej przekazuje Sekretarzowi Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

§ 10.

O decyzji Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej powinien być niezwłocznie poinformowany kandydat i właściwa Komisja Kwalifikacyjna.

§ 11.

Po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego Komisja przekazuje akta kandydatów i decyzje negatywne właściwym komórkom kadr, a decyzje pozytywne organom wymienionym w § 10 Uchwały Nr 69 RM.

§ 12.

Spory pomiędzy komisjami a organami MSW rozstrzyga ostatecznie Przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

§ 13.

Zarządzenie, wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

gen. broni Czesław KISZCZAK

Wskutek Uchwały Nr 69 Rady Ministrów z dnia 21 maja 1990 r. powstała instrukcja:

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO CENTRALNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ z dnia 25 czerwca 1990 roku

I. Za funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa zobowiązanych do poddania się postępowaniu kwalifikacyjnemu w wypadku zamiaru podjęcia służby w Urzędzie Ochrony Państwa, Policji lub Ministerstwie Spraw Wewnętrznych albo podjęcia zatrudnienia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych uznaje się osoby, które:

1. W dniu 10 maja 1990 roku były zatrudnione na następujących stanowiskach:

- a) Szefa Służby Wywiadu i Kontrwywiadu,
- b) Szefa Służby Bezpieczeństwa,
- c) Szefa Służby Kadr, Szkolenia i Wychowania,
- d) Zastępcy Szefa Wywiadu i Kontrwywiadu,
- e) Zastępcy Szefa Służby Bezpieczeństwa,
- f) Zastępcy Szefa Służby Kadr, Szkolenia i Wychowania,
- g) doradcy ministra.

2. W dniu 10 maja 1990 roku były zatrudnione w następujących jednostkach organizacyjnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

- a) Departament I,
- b) Departament II,
- c) Departament Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa,
- d) Departament Ochrony Gospodarki,
- e) Departament Studiów i Analiz,
- f) Grupa operacyjno-sztabowa Szefa Służby Bezpieczeństwa,
- g) Sekretariat Szefa Służby Wywiadu i Kontrwywiadu oraz Szefa Służby Bezpieczeństwa,
- h) Departament Kadr - z wyłączeniem pracowników sekretariatów,
- i) Departament Szkolenia i Wychowania - z wyłączeniem pracowników sekretariatów,
- j) Biuro "C",
- k) Biuro Szyfrów,
- l) Biuro Śledcze,
- ł) Biuro Paszportów - do stanowiska Zastępcy Naczelnika Wydziału,
- m) były Zarząd Ochrony Funkcjonariuszy - z wyłączeniem pracowników sekretariatów,
- n) Wydział Bezpieczeństwa Publicznego Akademii Spraw Wewnętrznych w Legionowie,
- o) Biuro "B" - do stanowiska Zastępcy Naczelnika Wydziału,
- p) Departament Techniki - do stanowiska Zastępcy Naczelnika Wydziału, oraz na odpowiadających w/wym. stanowiskach i w jednostkach Wojewódzkich Urzędów Spraw Wewnętrznych.

3. W dniu 31 lipca 1989 roku zajmowały stanowiska określone w pkt. 1 lub były zatrudnione w jednostkach wymienionych w pkt. 2, a następnie zostały przeniesione do pracy w jednostkach organizacyjnych Milicji Obywatelskiej.

4. Postępowaniem kwalifikacyjnym nie będą objęte osoby zatrudnione w w/wym. jednostkach na stanowiskach milicjant – kierowca.

II. W przypadku osób wymienionych w ust. I pkt 1 lit. c, f oraz w ust. I pkt 2 lit. h, i Komisja odstępuje od oceny, jeśli uzna, że osoba wymieniona była funkcjonariuszem Milicji Obywatelskiej.

III. Instrukcja wchodzi w życie z dniem jej podpisania.

PRZEWODNICZĄCY CENTRALNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ

OBJAŚNIENIE DO WZORU PISMA PROCESOWEGO

Wzór tego pisma dot. wniesienia dodatkowych spraw, niepodnoszonych w Odwołaniu do Sądu, przesłanym za pośrednictwem ZER MSWiA.

1. W oparciu o art.15 ustawy emerytalno-rentowej służb mundurowych; obliczenie do emerytury pierwszych 15 lat służby w wysokości 40 % podstawy.

2. W oparciu o wyroki sądu nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 15b ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r. a dot.: WSO Legionowo, Pion „W”, gdyż nie można uznać pracy czy studiów w w/w jako służby w organach bezpieczeństwa państwa.

3. Błędne wyliczenie lat służby.

Podnosimy sprawy, które tylko mnie dotyczą.

Wpisujemy dane dotyczące mojej osoby.

Podnosząc sprawy Pionu „W” dołączamy załączniki.

• **ZAŁĄCZNIK NR 2**

Warszawa, dnia..... 2011 r.

**Sąd Apelacyjny
w Warszawie
III Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych
Plac Krasińskich 2/4/6
00-207 Warszawa**

za pośrednictwem
**Sądu Okręgowego w Warszawie
XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych
Aleja Solidarności 127
00-898 Warszawa**

Powód:

.....
.....
.....

Strona pozwana: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji
ul. Pawińskiego 17/21, 02-106 Warszawa

sygn. akt

APELACJA

***od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia
sygn. akt doręczonego w dniu***

Zaskarżam w całości wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia

.....
sygn. akt

wnoszę o:

1. zmianę wyroku poprzez ustalenie wysokości emerytury policyjnej z uwzględnieniem 40% podstawy wymiaru emerytury za pierwsze 15 lat służby, zgodnie z art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;

2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1) naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, szczególności, art. 15 i art. 15b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby

Więziennej oraz ich rodzin, poprzez pominięcie art. 15 przy ustalaniu wysokości emerytury policyjnej i zastosowanie wyłącznie art. 15b tej ustawy;

2) niezgodne z prawem zaliczenie okresu służby do dnia 19.07.1983 r. jako służby w strukturach Służby Bezpieczeństwa;

3) błędną kwalifikację danej jednostki lub stanowiska do struktury SB (dot. tylko osób, które takie stanowiska zajmowały lub pracowały w takich jednostkach. Przed wpisaniem tego punktu, należy zapoznać się z pkt. 3 uzasadnienia.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt, oddalił odwołanie z dnia od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA z dnia

nr Nie zgadzam się z tym wyrokiem, ponieważ:

1) decyzją o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji dokonał przeliczenia lat, miesięcy i dni według mnożnika 0,7 % podstawy wymiaru emerytury, a tym samym obniżył wysokość moich świadczeń emerytalnych do % podstawy ich wymiaru.

Sąd I instancji rozpatrując odwołanie od decyzji organu emerytalnego błędnie uznał, że prawidłowo zastosowane zostały przepisy ustawy o „zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy...”. Zgodnie z art. 15 ustawy o „zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy...” każdemu funkcjonariuszowi, który pozostawał w służbie przed 2 stycznia 1999 roku przysługuje świadczenie emerytalne w wysokości 40 % po odbyciu 15 lat służby. Przepis art. 15b ustawy zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy...”, natomiast nakazuje ustalać świadczenia emerytalne z zastosowaniem mnożnika 0,7 % podstawy wymiaru emerytury za każdy następny rok służby, jeżeli funkcjonariusz służył w jednostkach wliczanych do struktur „Służby Bezpieczeństwa”, nazwanych przez ustawodawcę „organami bezpieczeństwa Państwa.. Wynika to z art. 2 ust. 3 ustawy zmieniającej, gdzie ustawodawca wyraźnie zastrzega, iż art. 14 i 15 ustawy emerytalnej z 1994 r., stosuje się odpowiednio, to znaczy, że po 15 latach służby – emerytura funkcjonariusza wynosi 40 % i jest nieprzeliczalna żadnymi wskaźnikami rocznymi, a ustawa zmieniająca z 23 stycznia 2009 r. nic w tym względzie nie zmieniła. Twierdzenie to wydaje się potwierdzać proste działanie matematyczne: 15 lat (służby) x 2,6 (przelicznik - podstawy wymiaru świadczenia) = 39 procent, a nie 40 % jak stanowi ustawa z 1994 r.

Taką interpretację omawianych przepisów można też znaleźć w stanowisku sędziego Trybunału Konstytucyjnego Teresy Liszcz (specjalizującej się w prawie pracy), która w swojej wypowiedzi w dniu 13 stycznia 2010 r., uznała, że przelicznik 0,7 za rok należy przyjąć powyżej 15 lat służby (por. Stenogram TK z 23.01.2010 r.). O tym, że taka właśnie była intencja ustawodawcy świadczyć też może wypowiedź przedstawiciela Sejmu posła Grzegorza Karpińskiego, który poinformował Wysoki Trybunał, iż projektodawcy ustawy zmieniającej chcieli uchylić przepis dot. wymiaru 40 % po 15 latach, ale ta poprawka została odrzucona, co znaczy, iż zastosowanie art. 15 ust. 1 na gruncie stosowania art. 15 b (przelicznik 0,7 za każdy rok po 15 latach służby), było przez ustawodawcę zamierzone (por. Stenogram z posiedzenia TK w dniu 13.01.2010 r. – dot. wypowiedzi p. Grzegorza Karpińskiego). Stanowisko to znalazło także potwierdzenie w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2010 r. – sygn. akt K 6/09 – 15/2/A/2010 na str. 74 i 75.

Można zatem stwierdzić, że wolą ustawodawcy – przy wprowadzaniu zmiany do ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin – było pozostawienie zasady, zgodnie z którą po pierwszych 15 latach pracy każdemu funkcjonariuszowi przysługuje emerytura w wysokości 40 % podstawy jej wymiaru (Biuletyn nr 1655/VI Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych nr 90 z dnia 17.12.2008 r., druku 1353-A Sejmu RP VI Kadencji – 32 posiedzenie z dnia 16.12.2008 r.). Gdyby miało być inaczej, to pozbawienie tego prawa powinno nastąpić poprzez zamieszczenie w ustawie zmieniającej nie budzącej żadnych wątpliwości normy prawnej, albowiem uprawnienie nadane ustawą tylko ustawą można odebrać (zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP).

Nie ma, jak sądzę, wątpliwości, iż taki sposób stosowania przepisów ustawy jest słuszny, gdyż właśnie w taki sposób przepisy interpretowane są przez przedstawicieli Sejmu oraz sędziów Trybunału Konstytucyjnego (protokół z rozprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie K 6/09 z dnia 13.01.2010 r. s. 75, 77, 79, 174).

Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA wbrew intencjom ustawodawcy, stosując błędną, moim zdaniem, interpretację – obniżył mi emeryturę za okres służby do 1990 r., zmniejszając przelicznik podstawy wymiaru o 1,9 proc. sprawił, że lata mojej służby zostały potraktowane tak jak okresy nieskładkowe w powszechnym systemie emerytalnym. A to znaczy, iż dokonano tym

samym ponownej prawnej kwalifikacji mojej służby z naruszeniem art. 4 Ustawy z dnia 18.02. 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy „.....”, tj. Dz. U. Nr 8 poz. 67), oraz art. 6 ust. 1 pkt 6b Ustawy z dnia 17.12.1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w którym uznano te okresy służby za okresy składkowe.

Podsumowując wywoły na temat interpretacji i stosowania art. 15 i 15 b w brzmieniu wprowadzonym ustawą zmieniającą, wypada też zauważyć, iż naruszona została zasada, wedle której gdy zachodzi sytuacja niejednoznaczności sformułowania przepisu prawnego (tak jak ma to miejsce w tym przypadku), to w procesie jego stosowania należy przyjmować interpretację korzystną dla odwołującego się (P. Winczorek, Prawo Konstytucyjne Rzeczypospolitej Polskiej s. 88–89, Warszawa 2003; red. D. Górecki, Polskie prawo konstytucyjne w zarysie, s. 78–86, Zakamycze 2006). Tę zasadę (wynikającą z doktryny prawa konstytucyjnego) pominał nie tylko Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA, wydając decyzje o obniżeniu mi emerytury, ale także Sąd Okręgowy wydając wyrok o oddaleniu mojego odwołania.

2) zaliczenie (w wyniku Informacji IPN), przez Zakład Emerytalno-Rentowy mojej służby do 19.07.1983 r., jako służby w strukturach Służby Bezpieczeństwa (i potwierdzenie tego przez Sąd Okręgowy przez oddalenie mojego odwołania), jest niezgodne ze stanem faktycznym i prawnym. Służba Bezpieczeństwa została powołana na podstawie Ustawy z 14 lipca 1983 r. o Urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172). Do tej daty kwestie organizacyjne tych struktur były regulowane wewnętrznymi aktami o charakterze niejawnym (a w odniesieniu do pionów wywiadu i kontrwywiadu działały one w strukturze KWMO).

W świetle obowiązującej Konstytucji RP i orzecznictwa sądowego, a także wobec postanowień zawartych w Wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 11.05.2007 r., (sygn. K 2/07 – opublik. w Dz.U. 2007.85.571 z dnia 15.05.2007), gdzie wyraźnie stwierdza się, że w państwie prawnym (art. 2 Konstytucji), tajne akty normatywne, czy quasi-normatywne, nie mogą mieć waloru obowiązującego prawa – zaliczenie mojej służby do 19.07.1983 r., na podstawie informacji IPN (wydanej właśnie w oparciu o niejawne instrukcje państwa totalitarnego), jest bezzasadne i nie mogą kształtować mojej sytuacji jako obywatela.

3) gdy chodzi o lata służby pełnionej po 19.07.1983 r., to w zależności od jednostki, w której była ta służba pełniona – trzeba zakwestionować zaliczenie jej do struktur SB, jeżeli dot. to: komendantów wojewódzkich i powiatowych MO; szefów wojewódzkich i powiatowych urzędów spraw wewnętrznych oraz pracowników pionów: łączności, kadr, szkolenia, wychowawczo-politycznych „W”, służby/studiów w Wyższej Szkole Oficerskiej w Legionowie oraz innych, które zostały zlikwidowane przed utworzeniem Urzędu Ochrony Państwa. Ten fragment będzie istotnym elementem apelacji – tylko dla osób pełniących funkcje lub pracujących w w/w jednostkach.

Gdy chodzi o sposób udokumentowania tego – należy nawiązać kontakt z p. W. Weneckim – e-mail: wacben@wp.pl.

Ponadto przepisy ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r., o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin budzą poważne wątpliwości co do zgodności przepisów tej ustawy z:

wyrażonymi w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie 4 listopada 1950 roku, ratyfikowanej przez Polskę w dniu 19 stycznia 1993 roku (Dz.U. z 1993 roku nr 61 poz. 284),

zasadą prawa do rzetelnego procesu wynikającą z art. 6,

zasadą legalności i nie działania prawa wstecz – art. 7,

prawem do skutecznego środka odwoławczego wynikającego z art. 13,

zasadą zakazu dyskryminacji z art. 14 oraz wskazaną w art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji,

zasadą ochrony własności.

Kwestionowana ustawa narusza także Rezolucję 1996 r., Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy dotyczącą środków demontażu dziedzictwa po byłych totalitarnych ustrojach komunistycznych z 27 czerwca 1996 r., oraz inne akty prawa międzynarodowego ratyfikowane przez Polskę, a które zgodnie z art. 9 Konstytucji jako ratyfikowane umowy międzynarodowe są częścią polskiego porządku prawnego, zaś Rzeczpospolita Polska zobowiązana jest do ich przestrzegania.

W świetle przedstawionych wyżej zarzutów, uzasadnione jest twierdzenie, że Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA wadliwie stosując art.15 ust. 1 w zw. z art. 15 b ust. 1 i 2 Ustawy Emerytalnej, błędnie wyliczył moje świadczenie. Prawidłowo wyliczona emerytura wynosić powinna 40% podstawy wymiaru za 15 lat służby i wzrastać o określony w ustawie

wskaźnik za każdy kolejny rok służby.

Dlatego uważam, iż wniosek o zmianę wyroku Sądu Okręgowego z dnia
i uznanie za wadliwą decyzje Dyrektora ZER MSWiA z dnia obniżającą mi emeryturę jest w pełni uzasadniony, tym bardziej, że w związku z art. 87 i art. 91 ust. 2 Konstytucji, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. – obniżająca świadczenia emerytalno-rentowe funkcjonariuszom służb mundurowych i członkom ich rodzin, jako niezgodna z ratyfikowaną przez Polskę Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – nie powinna być uznawana za źródło obowiązującego prawa.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak na wstępie.

.....
podpis

Załączniki:

- 1) odpis apelacji
- 2) dowód uiszczenia opłaty sądowej
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)

....., dnia 2011 r.

SĄD OKRĘGOWY
w W a r s z a w i e
XIII Wydział Ubezpieczeń
Spółecznych
Al. Solidarności 127
00-898 Warszawa

Dotyczy sprawy: Sygn. akt XIII U

Wnioskodawca:

WNIOSEK
o sporządzenie uzasadnienia wyroku

Niniejszym wnoszę o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 2010 r. oddalającego moje odwołanie od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w sprawie dotyczącej obniżenia pobieranego przeze mnie świadczenia emerytalnego.

Z poważaniem

.....
